

10. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ

εὐδοκιμῆσαι παρασκευάσαι. ἐγὼ μὲν δὴ τούτοις πείθομαι καὶ ἤδη
πέπεισμαι καὶ ἐς τὸν οἶκον ἐπὶ λόγοις παρελήλυθα ὡσπερ ἀπὸ
ἴνγγος ἢ Σειρήνος τῷ κάλλει ἐλκόμενος, ἐλπίδα οὐ μικρὰν ἔχων,
εἰ καὶ τέως ἡμῖν ἄμορφοι ἦσαν οἱ λόγοι, καλοὺς αὐτοὺς φανεῖσθαι
5 καθάπερ ἐσθῆτι καλῇ κεκοσμημένους.

Ἔτερος δέ τις οὐκ ἀγεννῆς λόγος, ἀλλὰ καὶ πάνυ γενναῖος, ὡς 14
φησι, καὶ μεταξύ μου λέγοντος ὑπέκρουε καὶ διακόπτειν ἐπειράτο
τὴν ῥῆσιν καὶ ἐπειδὴ πέπαυμαι, οὐκ ἀληθῆ ταῦτα λέγειν φησί με,
ἀλλὰ θαυμάζειν, εἰ φάσκοιμι ἐπιτηδειότερον εἶναι πρὸς λόγων ἐπί-
10 δειξιν οἴκου κάλλος γραφῇ καὶ χρυσῷ κεκοσμημένον· αὐτὸ γάρ
που τοῦναντίον ἀποβαίνειν. μᾶλλον δέ, εἰ δοκεῖ, αὐτὸς παρελθὼν
ὁ λόγος ὑπὲρ ἑαυτοῦ καθάπερ ἐν δικασταῖς ὑμῖν εἰπάτω, ὅπη
λυσιτελέστερον ἡγεῖται τῷ λέγοντι εὐτέλειαν οἴκου καὶ ἀμορφίαν.
ἐμοῦ μὲν ἀκηκόατε ἤδη λέγοντος, ὥστε οὐδὲν δέομαι δις περὶ τῶν
15 αὐτῶν εἰπεῖν, ὁ δὲ παρελθὼν ἤδη λεγέτω, καὶ γὰρ σιωπήσομαι καὶ
πρὸς ὀλίγον αὐτῷ μεταστήσομαι.

Ἄνδρες τοίνυν δικασταί, φησὶν ὁ λόγος, ὁ μὲν προειπὼν ῥήτωρ 15
πολλὰ καὶ μεγάλα τόνδε τὸν οἶκον ἐπήνεσε καὶ τῷ ἑαυτοῦ λόγῳ
ἐκόσμησεν, ἐγὼ δὲ τοσοῦτου δέω ψόγον αὐτοῦ διεξελεύσεσθαι,
20 ὥστε καὶ τὰ ὑπ' ἐκείνου παραλελειμμένα προσθήσειν μοι δοκῶ·
ὅσῳ γὰρ ἂν ὑμῖν καλλίων φαίνηται, τοσῶδε ὑπεναντίος τῇ τοῦ
λέγοντος χρεῖα δειχθήσεται.

Καὶ πρῶτόν γε ἐπειδὴ γυναικῶν καὶ κόσμου καὶ χρυσοῦ ἐκεῖνος
ἐμνημόνευσεν, καμοὶ ἐπιτρέψατε χρήσασθαι τῷ παραδείγματι·
25 φημὶ γὰρ οὖν καὶ γυναιξὶ καλαῖς οὐχ ὅπως συλλαμβάνειν ἐς τὸ
εὐμορφότερον, ἀλλὰ καὶ ἐναντιοῦσθαι τὸν κόσμον τὸν πολύν,
ὅποταν τῶν ἐντυγχανόντων ἕκαστος ὑπὸ τοῦ χρυσοῦ καὶ τῶν
λίθων τῶν πολυτελῶν ἐκπλαγεῖς ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖν ἢ χροῖαν ἢ
βλέμμα ἢ δειρὴν ἢ πῆχυν ἢ δάκτυλον, ὁ δὲ ταῦτ' ἀφείς ἐς τὴν
30 σαρδῶ ἢ τὸν σμάραγδον ἢ τὸν ὄρμον ἢ τὸ ψέλιον ἀποβλέπη, ὥστε
ἄχθοιτο ἂν εἰκότως παρορωμένη διὰ τὸν κόσμον, οὐκ ἀγόντων
σχολὴν ἐπαινεῖν αὐτὴν τῶν θεατῶν, ἀλλὰ πάρεργον αὐτῆς ποι-
ουμένων τὴν θέαν. ὅπερ ἀνάγκη, οἶμαι, παθεῖν καὶ τὸν ἐν οὕτω 16
καλοῖς ἔργοις λόγους δεικνύοντα· λανθάνει γὰρ ἐν τῷ μεγέθει τῶν